

Rosa Piñol, premsa i llibres

Rosa Maria Piñol s'acaba de jubilar després de cinc dècades en el periodisme cultural
MANUEL LOZANO

*
El suplement Cultura s'acomiada dels lectors avui. Tornarà amb força el diumenge 20 de setembre. Bon estiu i millors lectures per a tothom

Hi havia una vegada a la premsa barcelonina una periodista que cada cop que publicaves un llibre o et donaven un premi et trucava abans que ningú. En alguna ocasió ho sabia abans que tu. Es tractava de Rosa Maria Piñol, companya a l'Avui des dels anys setanta i que ha passat trenta anys, fins aquest estiu, a *La Vanguardia*. Piñol va ser la dignificació de l'ofici i una persona oberta dins un gremi ple de maniàtics i neuròtics. Que és una persona estimada no és notícia. Per aquest motiu es van reunir dimecres passat un bon grapat d'autors, editors, llibreters i periodistes a la llibreria Laie en una festa sorpresa per fer-li un petit reconeixement amb motiu de la seva pròxima jubilació.

El narrador Sergi Pàmies va dir que, en el seu cas, ja es va trobar Piñol a la premsa com a segona generació, ja que la periodista havia informat dels llibres de la seva mare. L'editora del Grup 62 Pilar Beltran va remarcar que no corrien bons temps per al periodisme cultural i per aquesta raó encara es trobaven més a faltar professionals

com Piñol. El llibreter Lluís Morral va recordar que el seu gremi va atorgar a Piñol el IV Memorial Pere Rodeja a Girona. Per la seva part, el periodista cultural Sergi Dòria va afirmar que la Rosa era una autèntica enciclopèdia. Un altre col·lega,

estaven per davant les persones a les marques, les etiquetes i els càrrecs. És un model en què la companyonia i la feina ben feta van per davant dels colzes i de fer la punyeta al veí. La Rosa és una persona a qui enyorem. N'estic segur. *

Sergio Vila-Sanjuán, va evocar els temps en què ell treballava a *El Correo Catalán* i la Rosa ho feia a l'Avui, a l'edifici de Consell de Cent, 425, on també hi havia l'editorial Destino.

Absolutament sorpresa –Piñol havia estat entabanada pel seu company, Josep Massot, amb l'excusa que el poeta Francesc Parcerisas l'havia reclamada per fer una entrevista–, va agrair la mostra d'afecte i va fer un recordatori d'alguns amics desapareguts, com ara Josep Maria Castellet, Marisa Trigo, Jaume Vallcorba i Joaquim Sabrià, i de les capçaleres on va donar suport al llibre, *Mundo Diario*, *Avui* i *La Vanguardia*.

No és fàcil que en un gremi tan competitiu es dediqui un petit homenatge, com el que els seus companys van oferir a Rosa Maria Piñol. Segurament la Rosa és un model diferent al convencional. En ella sempre

ELS MÉS VENUTS

FICCIÓ

NO-FICCIÓ

Amb la col·laboració de les llibreries: Abacus, Casa del Llibre, Documenta, FNAC, La Central, La Impossible, Laie (Barcelona), Llibreria 22 (Girona), La Gralla (Granollers), Caselles (Lleida), La Rambla i La Capona (Tarragona), La Tralla (Vic) i L'Odissea (Vilafraanca del Penedès)